

Sygn. akt VIIK 115/19

UZASADNIENIE

W dniu 18 lutego 2019 roku około godz. 10.20 na trasie (...) w okolicy W. obywatel (...) A.B. jadąc pojazdem marki D. nr rej. (...) został zatrzymany do kontroli przez patrol (...). W związku z podejrzeniem iż kierujący jest nietrzeźwy na miejsce wezwano patrol policji.

(notatka urzędowa -k.1)

Oskarżony został poddany badaniom na stan trzeźwości. Badanie wykonane:

-o godz.10.40 wykazało 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, - alkosensor

-o godz.11.01-0,50 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu -alkosensor

-o godz.11.12-0,26 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;- alkometr

-o godz.11.14-0,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;-alkometr

-o godz.11.47-0,20 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;-alkometr

-o godz.12.20-0,18 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;-alkometr

(protokół użycia urządzenia pomiarowego-k.3-4)

A. B. ma 60 lat, jest żonaty, posiada wykształcenie średnie, pracuje jako kierowca -zarabia 1.000 złotych miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, jest obywatelem (...).

(wyjaśnienia oskarżonego-k.33v)

Oskarżony nie był karany.

(karta karna -k.20)

Oskarżony na etapie postępowania przygotowawczego i w sądzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnił, że około 3 w nocy wypił piwo, jechał do T. I wiózł drut.

(wyjaśnienia oskarżonego -k.33v)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy. Korespondują one z protokołem badania na stan trzeźwości i notatką urzędową.

Oskarżony nie zgłaszał uwag, ani zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia badań oraz nie kwestionował wartości wyników.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178 a § 1 kk.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art.115§16 kk przyjmujący, że zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie. Podstawową zasadą prawa o ruchu drogowym jest bowiem trzeźwość kierującego pojazdem.

Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Stosownie do treści art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu zostały spełnione przesłanki do zastosowania tego środka probacyjnego.

Oskarżony jest osobą niekaraną, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przestępstwo z art. 178 a § 1 kk jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 2. Okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, a nadto wina i społeczna szkodliwość nie są znaczne bowiem, stan nietrzeźwości zmierzał do poziomu granicznego od którego zaczyna się odpowiedzialność na zasadnie kodeksu wykroczeń. i wykazywał tendencję malejącą. Nadto tylko nieznacznie została przekroczona granica od której zaczyna się karalność na podstawie kk.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu zostały spełnione wszystkie przesłanki do zastosowania tego środka probacyjnego tym bardziej, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia - pracuje. Wina i społeczna szkodliwość czynu „nie są znaczne”. W doktrynie uznano, że termin ten obejmuje swoim zakresem przypadki o „średnim” stopniu społecznej szkodliwości (Andrzej Zoll w Kodeks karny część ogólna Zakamycze 98 str. 481).

Z uwagi na powyższe okoliczności decyzję o warunkowym umorzeniu należało uznać za zasadną.

Biorąc pod uwagę treść art. 67 § 1 i 2 kk wyznaczono okres próby 1 roku.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia na cel społeczny poprzez zapłatę kwoty 200 złotych na rzecz FPPoPP. Oskarżony posiadał przy sobie tylko taką kwotę.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku. Jest to wystarczające do tego by oskarżony odczuł tę dolegliwość, a z drugiej strony jest to wystarczającą reakcją na czyn którego się dopuścił.

Z urzędu sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka okres zatrzymania prawa jazdy.

Mając na uwadze iż oskarżony nie ma w Polsce żadnego majątku a nie posiadał przy sobie pieniędzy które można byłoby zabezpieczyć na poczet kosztów postępowania zwolniono go w całości od ich ponoszenia.